

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: E. J., narozený X, bytem X,

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, IČ 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě ze dne 4.1.2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.11.2022 č.j. KK/1732/DS/22-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 4.1.2023** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, ze dne 16.11.2022 č.j. KK/1732/DS/22-3, jehož kopie byla připojena, a kterým bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru právního a živnostenského úřadu (dále jen **správní orgán I. stupně**), vydané dne 16. 5. 2022, č.j. MUSO/125468/2021/OPŽÚ/JASV-8, kterým byla zamítnuta jeho žádost o

obnovu řízení ze dne 1.12.2021.

2. V žalobě žalobce mimo jiné uvedl, že v předmětné věci žádal o obnovu řízení vedeného správním orgánem I. stupně, ve kterém byl uznán vinným rozhodnutím ze dne 19.11.2019, č.j.: MUSO/61541/2018/OPŽÚ/JASV-26 (dále i **rozhodnutí o přestupku**) ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o silničním provozu**), kterého se měl dopustit tak, že dne 13.6.2018, v úseku dálnice D6, kde je dovolená rychlost 130 km/h, mu byla naměřena rychlost 185 km/h po odečtení tolerance.

Rozhodnutí o přestupku bylo adresováno a doručeno jeho tehdejšímu právnímu zástupci, advokátu Mgr. Ing. Vlastimilu Němcovi, a to do datové schránky dne 20.11.2019. Na základě takto doručeného rozhodnutí, proti němuž nebylo ze strany žalobce podáno odvolání, pak byla vyznačena doložka nabytí právní moci rozhodnutí dnem 6.12.2019. V rámci předmětného rozhodnutí byl žalobci mj. uložen trest spočívající v uložení zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobce v této souvislosti namítal, že předmětné rozhodnutí o přestupku mu nebylo řádně doručeno a s ním tak nebyl vůbec seznámen, z tohoto důvodu taktéž nemohl proti tomuto rozhodnutí podat řádný opravný prostředek, tedy odvolán či případně řádně uložený trest vykonat. V rozhodné době byl žalobce omezen na osobní svobodě, a to v období od 14.8.2019 do 18.8.2021, jak je patrné z potvrzení o propuštění z výkonu trestu ze dne 18.8.2021, jež vydala vězeňská služba ČR Věznice Plzeň. Žalobce se tak nemohl s výše uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně vůbec seznámit, natož plnit povinnost, které mu byly v rámci tohoto rozhodnutí uloženy. O rozhodnutí o přestupku vůbec nevěděl, neboť toto rozhodnutí mu nebylo řádně doručeno. Z toho důvodu žádal žalobce o obnovu řízení, neboť měl za to, že vyšly najevo neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které nemohl ovlivnit ani uplatnit, neboť byl omezen na osobní svobodě. Dne 16.5.2022 rozhodl správní orgán I. stupně o zamítnutí žádosti o obnovu řízení. Vůči tomuto rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, které však bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto, i když má za to, že postupem správního orgánu byl zkrácen na svých právech.

Žalobce se domnívá, že podstata zkrácení jeho práv spočívá právě ve způsobu doručování předmětného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť je přesvědčen, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně mělo být i za situace, kdy měl zmocněnce, doručováno taktéž právě přímo jemu. Žalobce nerozporoval skutečnost, že zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného, avšak je přesvědčen, že v tomto konkrétním případě mělo dojít k doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nejen právnímu zástupci, ale taktéž přímo žalobci, a to z následujících důvodů.

Z poučení správního orgánu I. stupně, je zde dána jasná povinnost směřovaná žalobci, aby do 5 pracovních dnů odevzdal řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Tato skutečnost je dle názoru žalobce zcela zásadní, neboť je zřejmé, že na základě tohoto rozhodnutí správního orgánu I. stupně mu byla dána určitá povinnost k tomu, aby aktivně něco konal, tedy aby odevzdal řidičský průkaz. Vzhledem k uložení této povinnosti se proto žalobce domnívá, že tato okolnost má za následek tu skutečnost, že z tohoto důvodu mělo být proto rozhodnutí doručováno přímo, aby se o této své povinnosti mohl skutečně dozvědět. Dle ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu, platí, že „*S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.*“ S ohledem na shora uvedené ustanovení správního řádu má za to, že v dané

věci byla jednoznačně v rámci rozhodnutí uložena žalobci povinnost osobně něco vykonat (odevzdat řidičský průkaz), a proto také mělo být toto rozhodnutí doručováno nejen právnímu zástupci, ale taktéž žalobci samotnému. Vzhledem k tomu, že se tak nestalo, byl žalobce tímto postupem správního orgánu zkrácen na svých právech, neboť se o této povinnosti nemohl dozvědět, resp. tuto povinnost splnit, v důsledku čehož došlo k tomu, že po propuštění z výkonu trestu vůbec nevěděl, že má vyslovenou blokádu příslušných skupin řidičského oprávnění.

Žalobce navíc poukázal i na skutečnost, že sám správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že rozhodnutí obdrží přímo žalobce, jakožto obviněný z přestupku. O právním zástupci žalobce přitom není v rozhodnutí nikde ani zmínka, ze samotného rozhodnutí dokonce ani nevyplývá, že by skutečně byl právně zastoupen.

S ohledem na uvedené skutečnosti má proto žalobce za to, že shora popsaným jednáním správních orgánů byl zkrácen na svých právech, kdy mu nebylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně doručováno, ačkoliv být doručováno mělo. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo žalobci řádně doručeno, žalobce se tak o tomto rozhodnutí, uděleném správní trestu, a především o povinnosti odevzdat řidičský průkaz vůbec nedozvěděl. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a současně, s ohledem na povahu vytýkané vady zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 16.11.2022 č.j. KK/1732/DS/22-3** bylo žalovaným dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydané dne 16.5.2022, č.j. MUSO/125468/2021/OPŽÚ/JASV-8, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ze dne 1.12.2021, jak uvedeno výše.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné vyplynulo, že dne 27.5.2022 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byla zamítnuta jeho žádost o obnovu řízení ze dne 1.12.2021. V daném případě bylo žádáno o obnovu řízení vedeného správním orgánem I. stupně a ukončeného rozhodnutím ze dne 19.11.2019, č.j. MUSO/61541/ 2018/OPŽÚ/JASV-26, jímž byl odvolatel, tj. žalobce, uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 13.6.2018, v 11:41 hodin, na dálnici D6, 138,5 km, ve směru na Karlovy Vary řídil vozidlo zn. Mercedes Benz, registrační značky X, a v tomto úseku, kde je dovolená rychlost 130 km/h, mu byla silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C naměřena rychlost 191 km/h; po odečtení tolerance jel rychlostí 185 km/h. Nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici překročil o 55 km/h.

Žalobce svou žádost o obnovu řízení zdůvodnil tím, že vyšly najevo neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které nemohl ovlivnit ani uplatnit, neboť byl omezen na osobní svobodě. S těmito skutečnostmi se měl žalobce možnost seznámit dne 9.11.2021, subjektivní lhůta podle § 100 odst. 1 a 2 správního řádu je zachována, proto požadoval, aby řízení bylo obnoveno, aby v novém řízení mohla být zkoumána zákonnost důkazů použitých v původním řízení.

D8le bylo uvedeno, že správní orgán I. stupně vydal ve shora uvedené přestupkové věci rozhodnutí, které bylo právnímu zástupci žalobce doručeno do datové schránky dne 20.11.2019. Na základě takto doručeného rozhodnutí, proti němuž nebylo ze strany žalobce podáno odvolání, pak byla vyznačena doložka nabytí právní moci rozhodnutí dnem 6.12.2019. Je tedy zcela zřejmé, že se právní zástupce žalobce s obsahem rozhodnutí seznámil a nevyužil práva podat proti němu opravných prostředků. Dne 13.12.2021 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil žalobce a doplnil svou žádost o obnovu řízení, dne 17.12.2021 u

správního orgánu I. stupně nahlédl do spisu. Oba tyto úkony jsou opatřeny protokoly. Ve správním spisu je založena e-mailová korespondence ze dne 24.1.2022, kterou žalobce dává správnímu orgánu I. stupně na vědomí, že podal stížnost na advokáta Mgr. Ing. Vlastimila Němce adresovanou České advokátní komoře, ve které poukazuje na porušení povinnosti vůči klientovi spočívající v tom, že jím nebyl informován o tom, že nemůže řídit motorová vozidla z důvodu blokace řidičských oprávnění. Tato skutečnost byla policií řidiči, tj. žalobci, sdělena dne 9.11.2021 při silniční kontrole. Dne 6.5.2022 se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, aby doplnil svou žádost o obnovu řízení. Následně dne 16.5.2022, správní orgán o podané žádosti o obnovu řízení rozhodl, kdy tuto zamítl.

Dne 27.5.2022, tedy v zákonné lhůtě, podal žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení odvolání, v němž uvedl, že bude odůvodněno jím nově zvoleným právním zástupcem. Vzhledem k tomu, že podané odvolání postrádalo odvolací důvody, správní orgán I. stupně žalobce vyzval k odstranění nedostatku podání, k čemuž mu určil lhůtu 10 dnů ode dne doručení písemnosti. Žalobce prostřednictvím právního zástupce lhůtu dodržel a odvolání doplnil. Poukázal na to, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nesprávné, nezákonné a nicotné, když nereflektuje na vyjádření žalobce a jím tvrzené skutečnosti. Dále žalobce v souvislosti s nicotností citoval právní větu z rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) č.j. 2 As 126/2015-94, ze dne 23.7.2015 a č.j. 2 Afs 23/2018-39, ze dne 11.1.2021 a usnesení č.j. 7 As 100/2010-65, ze dne 12.3.2013. Dle žalobce nelze takové rozhodnutí akceptovat, vyvolává stav nicotnosti, hledí se na něj jako na neexistující, zdánlivé nezakládající práva ani povinnosti, nemusí být respektováno a veřejnou mocí nesmí být vynucováno. Žalobce byl v danou dobu ve výkonu trestu odnětí svobody a tudíž ani nemohl odevzdat řidičský průkaz. Policejní hlídkou byl ke kontrole zastaven po propuštění, když se chystal řidičský průkaz správnímu orgánu odevzdat.

Po prostudování předložené spisové dokumentace byl žalovaný toho názoru, že věc byla správním orgánem I. stupně správně zjištěna a posouzena a napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. K tomuto názoru vedly žalovaného doložené podklady rozhodnutí, na základě kterých byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení. Z obsahu spisové dokumentace vyplývá, že rozhodnutí č.j. MUSO/61541/2018/OPŽÚ/JASV-26 (ze dne 19.11.2019) převzal žalobcův zmocněnec dne 20.11.2019, kdy toto nabylo právní moci dne 6.12.2019. Z dokumentů, které jsou součástí správního spisu vedeného správním orgánem I. stupně, vyplývá, že dne 18.8.2021 byl žalobce propuštěn na svobodu. Z žádosti o obnovu řízení vyplývá, že žalobce se o rozhodnutí o přestupku dozvěděl až dne 9.11.2021, tedy po více než dvou a půl měsících po propuštění z výkonu trestu, což bylo při silniční kontrole provedené Policií ČR, kdy mu byl zadržen řidičský průkaz, jak vyplývá z potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 9.11.2021. Na základě uvedeného lze tedy konstatovat, že žalobce byl zastoupen právním zástupcem v řízení o přestupku, kdy toto řízení bylo ukončeno rozhodnutím o přestupku. To, že žalobce nekomunikoval se svým právním zástupcem a naopak, jde k tíži žalobce, neboť zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. Absence komunikace mezi zmocněncem a zmocnitelem však nemůže být důvodem pro obnovu řízení. K namítání žalobce, že rozhodnutí je nesprávné, nezákonné a nicotné žalovaný uvedl, že takové namítání je nekonkrétní, neurčité, resp. nepodložené relevantní argumentací. Dále žalovaný uvedl, že se s odůvodněním rozhodnutí správního orgánu I. stupně zcela ztotožnil a shledal tak rozhodnutí přezkoumatelným. Na základě uvedených skutečností, kdy bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně posouzeno za věcně správné a po zjištění, že v průběhu řízení nedošlo ani k žádnému procesnímu pochybení, jež by zakládalo změnu či

zrušení rozhodnutí, rozhodl žalovaný o podaném odvolání tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 22.2.2023** mimo jiné uvedl, že žalobní petit obsahuje ve věci přestupku podobné námitky, s nimiž se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí řádně vypořádal. Přesto k žalobním námitkám žalobce uvedl následující. Žalovaný je toho názoru, že žalobce byl řádně zastoupen právním zástupcem, kdy řízení ve věci bylo ukončeno rozhodnutím vydaným dne 20.11.2019. To, že žalobce se svým právním zástupcem nekomunikoval a naopak, jde k tíži žalobce, neboť zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Žalobcem namítaný odkaz na ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu, danému případu nepřiléhá, neboť výrokem rozhodnutí správního orgánu I. stupně č.j. MUSO/61541/ 2018/OPŽÚ/JASV-26. vydaným dne 20.11.2019, nebyla žalobci uložena povinnost v řízení něco osobně vykonat, nýbrž byl uznán vinným ze spáchání přestupku a bylo pouze na právním zástupci, aby svého klienta informoval o druhu správního trestu, resp. aby se žalobce právního zástupce dotázal na výsledek správního trestu, zejména, když sám již z příkazu č.j. MUSO/ 61541/2018/OPŽÚ/JASV-6, vypraveného dne 6.5.2019, a který převzal dne 7.15.2019, mohl očekávat, jaký správní trest mu v případě prokázání viny může být uložen, tj. pokuta a zákaz řízení motorových vozidel. Absence komunikace mezi zmocněncem a zmocnitelem nemůže být důvodem pro obnovu řízení. Co se týče odkazu žalobce na poučení, které bylo součástí rozhodnutí o přestupku, žalovaný uvedl, že se nejedná o poučení ve smyslu ustanovení § 68 odst. 1 správního řádu, ale jde o informaci, kterou správní orgán I. stupně uvedl až pod jménem oprávněné úřední osoby a pod úředním razítkem. Taktéž správní orgán I. stupně pod zmíněnou informaci uvedl pod kolonkou „obdrží“ pouze jméno a příjmení a adresu žalobce, nikoliv právního zástupce. Dle žalovaného se jedná o formální nedostatek nemající na nic vliv. Žalovaný taktéž odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a náhradu nákladů nepřiznal.
5. Ze zasláního **správního spisu vedeného žalovaným** v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 16.11.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 22.2.2023 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky z datové schránky bylo napadené rozhodnutí ze dne 16.11.2022 doručeno žalobci prostřednictvím datové schránky jeho tehdejšího právního zástupce dne 23.11.2022.
6. **Žalobce ve své replice ze dne 31.3.2023** nejprve uvedl, že nemůže souhlasit s tvrzením žalovaného, že mohl určitý správní trest očekávat v případě prokázání viny již z toho důvodu, že mu byl doručen příkaz č.j.: MUSO/61541/2018/OPŽÚ/JASV-6, vypravený dne 6.5.2019, který měl žalobce převzít dne 7.5.2019. Dle žalobce rozhodně nelze z této skutečnosti dovozovat jakoukoliv jeho vědomost o tom, jaký správní trest mu byl následně uložen v rozhodnutí, se kterým nebyl seznámen a který mu nebyl navíc vůbec doručován. Tím spíše, pokud se odkazuje na příkaz správního orgánu I. stupně, který byl následně zrušen. Žalobce ani nikde výslovně netvrdí, že by snad komunikace mezi zmocněncem a zmocnitelem měla založit důvod pro obnovu řízení. Především namítá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo nesprávně doručováno, neboť mělo být doručováno přímo žalobci, jakožto účastníkovi řízení, neboť mu v souvislosti s tímto rozhodnutím byla fakticky uložena povinnost něco vykonat, tedy odevzdat řidičský průkaz příslušnému úřadu obce s rozšířenou působností, jako jeden z následků té skutečnosti, že mu byl uložen správní

trest spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. V takové situaci je podle názoru žalobce jednoznačné, že má být rozhodnutí doručováno taktéž přímo účastníku řízení, aby bylo postaveno na jisto, že se s ním mohl účastník řízení řádně seznámit a uloženou povinnost vykonat. Tím spíše, pokud je v dané chvíli účastník řízení omezen na osobní svobodě, jako tomu bylo v tomto konkrétním případě. Žalobce má za to, že omezení na osobní svobodě v době vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně je podstatnou a zcela zásadní okolností pro posouzení jeho námitek, neboť pokud mu bylo tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně uloženo, aby odevzdal svůj řidičský průkaz, nemohl tak z logiky věci žalobce udělat bez dalšího, neboť nemohl ani s řidičským průkazem řádně disponovat, když byl v danou chvíli omezen na osobní svobodě a nacházel se ve výkonu trestu. Okolnost výkonu trestu je přitom dle názoru žalobce naprosto podstatnou skutečností, která měla být ze strany správního orgánu I. stupně při doručování rozhodnutí žalobci jasně reflektována, avšak ve skutečnosti nebyla, přičemž žalovaný se navíc k této námitce ani nikterak nevyjadřuje nyní. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně pod kolonkou „obdrží“ uvedl pouze jméno a příjmení a adresu žalobce, nikoliv právního zástupce, přičemž dle názoru žalovaného se má jednat pouze o formální nedostatek nemající na nic vliv. S tímto zhodnocením však žalobce nesouhlasí, a naopak je toho názoru, že již z této skutečnosti je zřejmé, že správní orgán I. stupně měl sám v úmyslu doručovat předmětné rozhodnutí přímo žalobci, avšak bez uvedení dalších důvodů tak nakonec neučinil. Rozhodně se však žalobce neztotožňuje s názorem, že by se mělo jednat o okolnost, která je v předmětné věci zcela bez významu. Žalobce v tomto ohledu shledává porušení práva na spravedlivý proces, neboť se vůbec o uložení trestu a rozhodnutí samotném nedozvěděl, přičemž v tomto ohledu se proto dovolává ochrany svých práv ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a proto se rozhodl svá práva chránit předmětnou správní žalobou, neboť žalobci nezbylo nic jiného než poté, co se při silniční kontrole dne 9.11.2021 dozvěděl, že má blokována řidičská oprávnění pro všechny skupiny, obrátit na správní orgán se žádostí o obnovu řízení, neboť fakticky se o této skutečnosti dozvěděl až bezmála dva roky poté, co bylo předmětné rozhodnutí vydáno. Celá situace má navíc pro žalobce negativní dopad v tom smyslu, že se tak zcela nevědomky dopustil přestupkového jednání, neboť měl za to, že je řádným držitelem řidičského průkazu a mohl tak řídit motorová vozidla, ačkoliv s ohledem na nedoručené rozhodnutí správního orgánu I. stupně tomu tak nebylo.

7. Při podání žaloby v této věci byl žalobce zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem, se sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha, avšak dle sdělení jmenovaného ze dne 5.6.2023 došlo téhož dne k ukončení právního zastupování žalobce.
8. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
9. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16.11.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že

žaloba není důvodná.

10. Dle § 100 odst. 1 správního řádu „Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
11. Podle § 34 odst. 2 správního řádu „S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“
12. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
13. Na úvod soud uvádí, že žalobce podal žádost o obnovu řízení dne 1.12.2021 a žádal, aby bylo obnoveno řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. MUSO/125468/2021/OPŽÚ/JASV, a to z důvodu, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce nemohl uplatnit z důvodu jeho omezení na osobní svobodě. V řízení před správním orgánem I. stupně dále vyplynula, že žalobce se domáhal obnovy řízení z důvodu, že nebyl svým právním zástupcem informován o průběhu řízení o přestupku a o rozhodnutí o přestupku, kterým mu byl uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, a v důsledku toho nevěděl, že má blokaci řidičského oprávnění. Žalobce také uvedl, že požaduje, aby bylo řízení obnoveno tak, aby v novém řízení mohla být řádně zkoumána zákonnost důkazů použitých v původním řízení.
14. Důvody pro obnovu řízení jsou zákonem striktně vymezeny. Jedná se o případy, kdy vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
15. K samotnému pojmu neznámé skutečnosti se opakovaně vyjádřil NSS např. v rozsudku ze dne 31.1.2011, č. j. 8 As 18/2010-113 kde uvedl, že „I proto, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, jehož důsledkem je zásah do pravomocného správního rozhodnutí, tedy zásah do právních poměrů, které již byly autoritativně správním rozhodnutím stanoveny, je třeba pojem „dříve neznámé skutečnosti“ chápat v objektivním smyslu, tedy jako skutečnosti, které účastník správního řízení skutečně znát nemohl a nemohl je v původním řízení uplatnit. Za takové skutečnosti jsou považovány např. situace, kdy listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, nebo případy, kdy důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. 6 A 176/2002 - 75).“
16. Dále pak NSS v rozsudku ze dne 30.6.2004, č. j. 6 A 176/2002-75 uvedl, že „Pro nové skutečnosti nebo důkazy se obnovuje správní řízení dle ustanovení § 62 odst. 1 písm. a) správního řádu jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí a že je účastník v původním

řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit, např. proto, že listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, že důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď. Pokud však účastník řízení doložil požadované doklady, z nichž dovozuje nové skutečnosti, v průběhu odvolacího řízení, není splněna základní podmínka pro povolení obnovy řízení, tj. existence nových skutečností nebo důkazů, které nemohly být v řízení uplatněny bez zavinění účastníka řízení, a proto obnova řízení není možná.“

17. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem sloužícím především k nápravě skutkových vad rozhodnutí. Žalobce uvedl jako jeden z důvodů jeho žádosti o obnovu řízení vadu spočívající v doručení rozhodnutí o přestupku pouze jeho právnímu zástupci, který ho však o výsledku řízení o přestupku neinformoval. Tato případná vada, by však byla vadou procesní a nejedná se o novou skutkovou skutečnost, nejedná se tedy o skutečnost, která by mohla mít za následek obnovu řízení.
18. NSS se také vyjádřil k otázce přezkumu procesních vad v rámci obnovy řízení, a to v rozsudku ze dne 23.9.2021, č. j. 2 As 24/2020-21, kde uvedl, že „Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s právními závěry krajského soudu, že pod pojmem rozhodnutí ve věci se pro účely § 100 odst. 1 a 2 správního řádu rozumějí toliko meritorní rozhodnutí, tj. pouze rozhodnutí podle § 67 odst. 1 správního řádu, kterými bylo v určité věci založeno, změněno nebo zrušeno právo anebo povinnost jmenovitě určené osoby nebo prohlášeno, že určitá osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá; nikoli rozhodnutí, kterými se v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Z toho plyne, že institut obnovy řízení neslouží k přezkumu procesních otázek; institut obnovy je vyhrazen pouze pro skutkové novoty (ať již jde o nová tvrzení nebo důkazy) ve vztahu k věci samé.“
19. Nad rámec výše uvedeného musí soud uvést, že i v případě, že by procesní vady mohly zakládat obnovu řízení, doručování rozhodnutí o přestupku pouze právnímu zástupci žalobce není procesní vadou.
20. Ustanovení § 33 a § 34 správního řádu upravují vztah mezi zástupcem a zastoupeným, přičemž rozlišují jednotlivé typy a formy zastoupení, jakož i jeho obsah a rozsah. Typické pro tento vztah je, že zástupce jedná sice jménem zastoupeného, avšak důsledky jeho úkonů, které pro zastoupeného činí, plynou vždy zastoupenému. Zástupce tak svými úkony vyvolává vznik práv či povinností zastoupenému. Protože je to právě zástupce, který má hájit práva zastoupeného ve správním řízení, normuje [správní řád](#) zásadu, že i písemnosti, které jsou zastoupenému určeny, jsou doručovány výhradně jeho zástupci a pouze takové doručení má účinky založení běhu lhůt pro účely řízení. Tato zásada je prolomena výjimkou, uvozenou v odst. 2, která stanoví, že zastoupenému (tedy účastníku řízení) se doručí takové písemnosti, které jej povolávají v daném řízení něco osobně vykonat.
21. Musí se jednat tedy o písemnost, již správní orgán vyžaduje např. osobní účast zastoupeného v řízení proto, aby byl smysl či obsah řízení naplněn. Je skutečností, že správní orgán se musí i v takovém případě pohybovat v rámci zákonem mu stanoveným; může totiž požadovat osobní konání zastoupeného v řízení jen tehdy, připouští-li takové jeho oprávnění zákon sám. Typickým takovým úkonem je provedení výslechu účastníka v řízení; jeho osobní výpověď nemůže totiž poskytnout nikdo jiný, nežli on sám.
22. Toto potvrdil také NSS ve svém rozsudku ze dne 17.12.2008, č. j. 1 As 100/2008-61 „Má-li zastoupený v řízení něco osobně vykonat, doručují se písemnosti též jemu (§ 34 odst. 2 správního řádu z roku 2004). V takovém případě se jedná o písemnost, již správní orgán vyžaduje osobní

účast zastoupeného v řízení proto, aby byl smysl či obsah řízení naplněn. I v takovém případě se však správní orgán musí pohybovat v rámci zákonem mu stanoveným; může totiž požadovat osobní konání zastoupeného v řízení jen tehdy, připouští-li takové jeho oprávnění zákon sám. Zákonný požadavek „nutnosti osobní účasti“ je třeba vykládat tak, že správní orgán může příslušnou osobu předvolat pouze a jen tehdy, jestliže je osobní účast předvolané osoby nutná pro dosažení cíle řízení.“

23. V případě žalobce se však jedná o doručení samotného rozhodnutí o přestupku, jímž se končí řízení ve věci. NSS se k této situaci vyjádřil v rozsudku ze dne 17.12.2008, č. j. 1 As 100/2008-61 kde uvedl, že *„V souzeném případě žalovaný doručoval rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce za přestupek. Jednalo se již o rozhodnutí ve věci samé, kterým řízení končil, nepotřeboval tedy již osobní součinnost žalobce, a proto správně doručoval napadené rozhodnutí pouze jeho zástupci. Vždyť právě tímto způsobem je nejúčinněji zajištěna i ochrana samotného žalobce. Zástupce (právní profesionál) může provádět co nejrychleji a nejúčinněji potřebné právní kroky k zajištění obrany zastoupeného. Shodují-li se tedy obě strany v tvrzení, že žalobce byl v řízení zastoupen advokátem Mgr. Petrem Vaňkem, pak mělo být rozhodnutí žalovaného doručeno toliko jemu. Tvrdí-li žalobce v kasační stížnosti, že předmětné rozhodnutí mělo být doručeno nejen jeho zástupci, ale i jemu, pak se (jak shora vyloženo) mýlí.“* Situace ve věci projednané před NSS byla shodná se situací žalobce, když šlo také o doručení rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce za přestupek. Současně není žalobcem rozporováno, a naopak žalobce potvrzuje, že byl v řízení před soudem právně zastoupen svým bývalým právním zástupcem. Soud proto souhlasí s názorem NSS, že nemělo být správním orgánem doručováno rozhodnutí o přestupku zástupci žalobce i žalobci. Z toho důvodu bylo rozhodnutí o přestupku doručeno žalobci řádně. Avšak jak již soud výše uvedl, procesní vady řízení nejsou důvodem pro obnovu řízení, soud má proto tuto námitku za nedůvodnou.
24. Dalším důvodem žádosti pro obnovu řízení byl požadavek žalobce, aby byla zkoumána zákonnost důkazů použitých v původním řízení. K tomu soud uvádí, že se opět nejedná o novou skutkovou skutečnost. Nelze ji tak podřadit pod zákoný důvod obnovy řízení, jak již bylo blíže popsáno výše. K opakovanému provedení či zkoumání již použitých důkazů NSS uvedl, že *„Pro nové skutečnosti nebo důkazy se obnovuje správní řízení dle ustanovení odst. 1 písm. a) správního řádu jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí a že je účastník v původním řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit, např. proto, že listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, že důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď. Pokud však účastník řízení doložil požadované doklady, z nichž dovozuje nové skutečnosti, v průběhu odvolacího řízení, není splněna základní podmínka pro povolení obnovy řízení, tj. existence nových skutečností nebo důkazů, které nemohly být v řízení uplatněny bez zavinění účastníka řízení, a proto obnova řízení není možná.“* Žalobce však blíže nekonkretizoval, v čem by měla spočívat nezákonnost použitých důkazů, a proto soud považuje toto odůvodnění za dostatečné.
25. Zdejší soud dospěl s ohledem na vše výše uvedené, že žalovaný se podrobně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám žalobce, současně hodnotil všechny shromážděné důkazy, rovněž popsal, které skutečnosti vzal za prokazané, o jaké důkazy opřel svá skutková zjištění a kterými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil, a to vše v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. Také shledal, že došlo k řádnému doručení všech písemností dle správního řádu.
26. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako

nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádný z žalobních bodů neshledal důvodným.

27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 29. listopadu 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně